

Přehled souvisejících doporučení a komentářů – aneb jak šel čas v oblasti kamery a školy

Výroční zpráva Úřadu za rok 2001

- Zpráva neobsahuje zmínku o kamerových systémech

Výroční zpráva Úřadu za rok 2002

- Důvodné stížnosti pak indikují nedostatky při zpracování: Zpracováním osobních údajů je třeba chápat i systematické pořizování obrazových (kamerových) záznamů identifikovatelných fyzických osob.

Výroční zpráva Úřadu za rok 2003

- Kamerové sledování osob v školských zařízeních: Umístění kamerových sledovacích systémů bylo zjištěno u řady školských zařízení (školy, internáty, výchovná zařízení). V diskusích nechtěli představitelé školských zařízení připustit možnost porušování práva jednotlivců na soukromí. Obtížně se nachází soulad mezi požadavkem škol na ochranu svého majetku s požadavkem práva jednotlivce na soukromí.

Stanovisko č. 4/2004 (11. únor): Stanovisko ke zpracování osobních údajů prostředky kamerového sledování. Vydala pracovní skupina pro ochranu fyzických osob při zpracování osobních údajů.

Výroční zpráva Úřadu za rok 2004

- Kamerové systémy: Na tuto problematiku jsem upozorňoval již v loňské výroční zprávě v souvislosti se školskými zařízeními. Využívání kamerových systémů se v roce 2004 dále rozšiřovalo ve veřejném i soukromém sektoru. Počet kamer instalovaných na veřejných prostorech stále roste, aniž jsou přijata alespoň základní právní pravidla. Nikdo nekontroluje, zda kamery instalované na veřejných prostorech nezasahují také do soukromí lidí, např. tím, že současně snímají (nebo umožňují snímat) i prostory, které veřejnými nejsou. Nejsou stanovena pravidla pro použití, uchovávání a výmaz pořízených záznamů. Stále častěji jsou kamerové systémy instalovány v prostorách, kde jednotlivec má právo na respektování soukromí. Budou narůstat i problémy s monitorováním zaměstnanců na pracovištích. Precedentní kontrolu v této oblasti zahájil Úřad v roce 2004, kontrola však nebyla dosud ukončena.

Výroční zpráva Úřadu za rok 2005

- Poděření na oznámení zpracování podle § 18: Podobně jako v roce 2004, i v roce 2005 se množství oznámení týkalo zpracování, na která se oznamovací povinnost nevztahovala vzhledem ke skutečnosti, že taková zpracování splňovala podmínku pro výjimku z oznamovací povinnosti podle ustanovení § 18 odst. 1 písm. b) zákona o ochraně osobních údajů. Podle tohoto ustanovení zákona není nutné oznamovat Úřadu zpracování osobních údajů uložených správci zvláštními zákony nebo zpracování, kterých je třeba k uplatnění práv a povinností vyplývajících ze zvláštních zákonů (nejčastěji jde o zpracování z oblasti sociální péče, školství, zdravotnictví, zaměstnaneckých údajů, činnosti územně samosprávných celků, občanských sdružení, bytových družstev a další).

Stanovisko č. 1/2006 (leden 2006): Provozování kamerového systému z hlediska zákona o ochraně osobních údajů

TK 2006 (27. listopad): Kamerové systémy instalované ve školách a školských zařízeních z pohledu Úřadu pro ochranu osobních údajů

Výroční zpráva Úřadu za rok 2006

- Kamerové systémy: Velmi „oblíbené“ a rozšířené je instalování kamer na školách (v šatnách, na chodbách, ve vstupních dveřích) z důvodu ochrany proti krádeži, prevenci proti vandalismu a šikaně. I zde samozřejmě platí výše uvedené. Navíc je nutné, aby škola předem o svém záměru informovala žáky a studenty a jejich rodiče podle § 11 odst. 1 a 2 zákona o ochraně osobních údajů a neprokáže-li kvalifikovaný důvod, který by ji opravňoval k zpracování osobních údajů bez souhlasu subjektu údajů, je nezbytné, aby si škola dále obstarala souhlas žáků se zpracováním jejich osobních údajů. Pokud se jedná o nezletilé žáky a studenty, musí být tento souhlas učiněn jejich zákonným zástupcem.

2007 (březen): Vyjádření a doporučení ÚOOÚ k možnosti instalovat kamerový systém v prostorách školy

2007 (květen): Praktické otázky provozování kamerových systémů ve školách a školských zařízeních

2011 (prosinec): Informační bulletin 2/ 2011

Pozornost Úřadu se již v roce 2006 soustředila na provozování kamerových systémů ve školských zařízeních. Ve spolupráci s Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy a Českou školní inspekcí, jakož i rozsáhlou osvětovou a vzdělávací činností zaměřenou na zřizovatele škol, pedagogické pracovníky a studenty, bylo dosaženo významného pokroku a dnes je možno konstatovat, že k excesům při využívání kamer ve školách prakticky nedochází, respektive nejsou Úřadem zjišťovány nebo mu nejsou avizovány.

Problémy s chováním ve škole jsou vážná překážka zvyšování efektivity vzdělávání i bezpečnosti žáků v českém školství. Je chválné snažit se je zmírnit nebo zcela odstranit.

Kamerám není nutné se bránit, žádnou škodu pravděpodobně nenapáchají. Nicméně ve škole existují mnohem jednodušší opatření při prevenci a zvládnutí výchovných problémů. Jedním z nich je výraznější přítomnost učitele ve třídě, intenzivnější výchovná práce učitele se žáky i s rodiči, posilování pozitivních vazeb mezi dětmi, respekt k odlišnostem. To však je mravenčí, nikdy nekončící a vpravdě sisyfovská práce, zatímco instalací kamer můžeme nabýt dojem, že jsme udělali, co jsme mohli.

Jenže – co bude pak, až kamery nezafungují?

2012: Provozování kamerových systémů – metodika pro splnění základních povinností ukládaných zákonem o ochraně osobních údajů (ISBN 978-80-210-6017-3)